

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 31. Abbonis Floriacensis exordia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. nachosque S. Geraldii Auriliaci data, in
A. C. 991. qua negotiorum vim, & fastidia, sibi in
 illa Dignitate constituto devoranda, de-
 flet.

§ XXXI.

Abbonis Floriacensis Exordia.

vit. Sæc. 6.
Ben. p. 38. Abbo Floriacensis, Arnulphi Remensis
 Defensor, vir illa ætate clarissimus,
 natus erat in Territorio Aurelianensi, pa-
 rentibus non quidem Nobilibus, liberis
 tamen, & ex progenie Deum timente
 satis, qui filiolum suum secundum Re-
 gulam S. Benedicti, in Abbazia Floria-
 censi obtulerunt. Mater pueri duos vi-
 ros agnatione proxima se contingentes
 in illo monasterio habebat; Abbatiali
 munere autem fungebatur Wulfadus
 postea Episcopus Carnutensis. Is Abbo-
 ni juveni habitum monasticum tradidit,
 & ad scholas celebres erudiendum misit,
 ubi tam in literis, quam in pietate mire
 profecit, inprimis societatem seniorum
 quærens. Cum inter coætaneos emi-
 neret, ei cura alios edocendi demanda-
 ta est, quam per aliquot annos gnaviter
 gessit. Grammatica, Arithmetica & Dia-
 lectica satis instructus, ceteras quoque
 Artes liberales addiscere cupiens cele-
 berrima scientiarum emporia, Scholas Pa-
 risiensem & Remensem adiit, ubi Phi-
 losophiæ Doctoribus usus, Astronomiæ
 studuit;

studuit; sed ejus discendi, & arcana hu-
 jus scientiæ perspiciendi ardori neuti-
 quam satisfactum. Aurelianum rever-
 sus Musicæ operam dedit, magnis expen-
 sis, & occulte, ne invidorum malevolen-
 tiæ pateret. Itaque quinque Artibus Li-
 beralibus instructum subiit cupido reli-
 quas etiam duas sibi comparandi. Ne
 Rhetoricam ignoraret, Victorinum legit,
 atque prima Geometriæ elementa didi-
 cit. Illo tempore quædam Scripta de
 Figura Syllogismorum, de Circino, de
 Numeris Astronomicis, & cursu Plane-
 tarum edidit.

Inter hæc, postquam Ordine Diaco-
 natus fuisset insignitus, in Angliam a S.
 Osualdo Episcopo Vigornienſi vocatus
 pervenit ad Monasterium Ramesiense ab
 eodem S. Præsule fundatum, cujus Ab-
 bas, nomine Germanus, e Monasterio
 Floriacensi ad Ligerim advenerat. Bien-
 nio ibi versatus Abbo aliquot illius loci
 monachos erudivit. Regem salutavit,
 a quo comiter exceptus est, tum etiam
 Ducem Heluinum Monasterii Ramesien-
 sis Fundatorem, qui discedentem mune-
 ribus cumulavit. Non solum S. Osual-
 dum, tunc Archiepiscopum Eboracensem,
 sed etiam S. Dunstanum sibi amicos con-
 ciliavit, inter quos humanissimum inter-
 cessit dissidium, quis eorum carissimum
 hospitem in sua domo aleret.

Cum

Sæculum X.
 A. C. 991.

Sup. l. LV.
 §. 32.

Abbo in
 Anglia.

Sæculum X,
A. C. 991.

Cum vero Abbas Floriacensis data ad Abbonem epistola eum amantissime rogasset, ut rediret, valedixit duobus Præsulibus, qui donis plurimis abiturum onerarunt. S. Dunstanus ei dedit vasa argentea magnifici operis S. Benedicto offerenda. Osualdus Abbonem Presbyterum ordinavit, & omnia, quæ ad officium Sacerdotale peragendum necessaria sunt, præter alia, Calicem aureum & plura argentea donavit. Haud diu post reditum Abbonis Oiboldo Abbate Floriacensi defuncto major Pars Congregationis eum Successorem elegit; sed obsistebant quidam Monachi, qui aliquem de Congregatione tanto muneri impari, a se electum, suis machinationibus in possessionem Regiminis miserunt.

Mabill. Sac. Quod ex pluribus epistolis Gerberti circa annum 987. nomine Abbatum Diocesis Remensis, Adalberonis Archiepiscopi, & suo nomine tum ad Monachos Floriacenses, tum ad S. Majolum Abbatem Cluniacensem, & Ecbertum seu Eberardum Abbatem S. Juliani Turone, scriptis cognoscimus. Omnes autem epistolæ istæ eo tendebant, ut monachi ad rejiciendum Usurpatorem permoverentur. At
vit. Abb. n. 7. maximo monasterii bono post breve temporis spatium e vita migravit. Vicit itaque major & sanior pars Congregationis, atque Electionem Abbonis Rex Hugo suo

fuo consensu confirmavit. Abbo Mona-sterii Floriacensis Regimen anno nongentesimo octogesimo octavo suscepit.

Sæculum X.
A. C. 991.

Monachis suis suadebat, ut post jejunia & orationem literarum studium tanquam eximium pietatis conservandæ præsidium amarent. Ipse legere, scribere, aut dictare nunquam cessabat. Postquam Dialecticæ & Astronomiæ operam navasset, lectioni S. Scripturæ & SS. Patrum se dedit, unde complura effata excerptis, & in unum Opusculum collegit, arma semper præsto habiturus, quibus causam suam adversus Arnulphi Episcopi Aurelianensis postulatam defenderet. Quippe ille Præful contendebat, Abbatem Floriacensem, Jurisdictioni suæ Spirituali aliunde subjectum, etiam ad juramentum fidelitatis tanquam Vasallum sibi præstandum obligari. Recusavit id vero Abbo, quoad vixit, dicens, Monasterium suum, quantum spectaret ad temporalia, nemini nisi soli Regi esse subditum. Inde nata est inter Episcopos & Abbates lis universalis, quæ prius locum non habuerat, quia Monasteria erant in potestate Principum Laicorum, aliorumve Episcoporum, qui hujus generis postulata facile excussissent. Verisimile est Episcopos credidisse, id juris sibi competere, quia in Ordinatione Presbyterorum eos ad quoddam juramentum præ-

Mabil. præf.
Sæc. 6. 3.

Conc. Cabil.
6. 18.

Hist. Eccles. Tom. XIII. U u Stan-

Sæculum X. præstandum compellere solebant; quæ
 A. C. 993. consuetudo postea in Concilio secundo
 Cabillonensi anno 813. sublata est. Quip-
 pe inter Caremonias Benedictionis Ab-
 batialis etiam hæc erat, quod Episcopi
 hoc juramentum fidelitatis sibi præstare
 Abbates juberent.

Sup. l. LVI.
 §. 5.

§. XXXII.

S. Udalricus Sanctis adscribitur.

tom. 9. Conc.
p. 741. Sub idem tempus Joannes XV. Papa
 Concilium celebravit, in quo S. Udal-
 ricus, anno post obitum ejus vigesimo,
 in Sanctorum numerum relatus est. Ha-
 bitum est hoc Concilium Romæ in Pala-
 tio Lateranensi ultima die Januarii anno
 993. Indictione sexta. Liutolfus Episco-
 pus Augustanus surgens in medio Cœtus
 dixit: Legantur, rogo, coram vobis Scri-
 pta, quæ afferro, de vita & Miraculis
 Udalrici, olim Episcopi Augustani, & de-
 inde, quod visum fuerit, decernite. Hæc
 Scripta illi duo libri esse creduntur, qui
 hodieque supersunt, a Gerardo Presby-
 tero, S. Udalrici Discipulo, compositi.
 Postquam ergo memorata Scripta in Con-
 cilio perlecta sunt, statutum, ut S. Udal-
 ricus memoriam omnes venerarentur, ut
 honor Sanctis, eorumque Reliquiis, ex-
 hibitus redundaret in Dominum, qui di-
 xit: *Qui vos recipit, me recipit*, atque
 proinde, ut nos illorum precibus & me-
 ritis

Act. SS.
Sæc. 5. p.
471.

ibid. p. 415.

Matth. 10.
40.